

МЕЦСОПРАНИСТКИЊА КАТАЖИНА КАША СОНДЕЈ И ПИЈАНИСТКИЊА НАДА КОЛУНЦИЈА ОДРЖАЛЕ КОНЦЕРТ У НОВОСАДСКОЈ СИНАГОГИ

Музички поклон „Данима франкофоније“

Изгледа да жанр вокалне камерне музике специфичне садржајности, која подразумева адекватан, интимнији амбијент но што је велики простор Синагоге, и није нарочито популаран у Новом Саду. Јер, како објаснити чињеницу (осим да се домаћа публика претходно вече можда уморила од дуготрајног премијерног извођења опере „Пикова дама“) да концерту канадске мецсопранисткиње пољског порекла, Катажине Каше Сондеј, и наше реномиране пијанисткиње Наде Колунције, насловљеном као „Музички поклон данима франкофоније“ (од древних времена до импресионизма), није присуствовао очекивани, већи број посетилаца. Штета, јер су млада певачица која је студије завршила у Отави, мастер

у Торонту, а 2010. дипломира-ла и на оперском одсеку Бард колеџа у Њујорку и њена одлична, сваком вокалном изразу, подстицају и даху прилагођена клавирска сарадница представиле потпуно раритетан програм одабраних француских стваралаца, иначе у бити не много ангажованих у домену соло песме, као и два одговарајућа остварења савременог италијанског композитора и угледног диригента, Бруна Ригаџија.

Први део вечери тематски је објединио „песме с путовања“ Хектора Берлиоза, Габријела Форера, Бруна Ригаџија и Клода Дебисија, с „песмама о ноћи“ истих аутора (изузев Берлиоза) повезаних преовлађујућом поетичношћу и лирским расположењем, али и „бригом“ о подвлачењу и нијансирању доминантног тонског колорита. Пријатан, уједначено тембриран, не велик, прави камерни глас Катажине Каше Сондеј, изванредан изговор француског текста,

литисних песама“, лоцираних у старој Грчкој. Поменуте наредне три композиције о ноћи, с уводном Фореровом „После сна“ (деликатних сазвучја и уздржаности, те јединственог односа између тона и речи у децентно оствареном складу вокално-клавирског дуа) и блиском јој, прозрачном, Дебисијевом *Beau Soir*, заокружене су с експресивном Ригаџијевом... *de la Nuit*, ширег вокалног обима, већих скокова између регистара и вишестратних динамичких успона.

Као прелаз према распеваним, зналачки аранжираним традиционалним песмама из Квебека, чули смо и „сегедиљу“ из опере „Кармен“, једне љупке, миле, заводљиво грациозне, нимало „грубе“, шпанске циганке Кармен, а на крају и „Дез у ноћи“ Албера Русела, исто толико

„класично“ колико и модерног аутора. Изванредно осмишљен, ређе извођен репертоар и висока стопљеност и компатибилност оба извођачка медија у бојама, динамици, акцентуацији и негованим, фино обликованим фразама, остаће у сећању као главне карактеристике ове пријатне камерне вечери коју су организовали Центар лепих уметности „Гварнеријус“ из Београда и Музичка омладина Новог Сада.

Марија Адамов

Катажина Каша Сондеј

Нада Колунџија

лакоћа, шарм и природност интерпретације, афинитет за *lied*, па према томе и одсуство потребе за обуздавањем интензитета, красили су понуђена тумачења - почев од необичном мелодиком испеване, чаролико „оркестриране“ Берлиозове „Виланеле“, преко топлом љубавном изјавом осенчене Форерове „Тосканске серенаде“, до префињено осликаном атмосфером долазеће ноћи и уверљивим дочаравањем различитих расположења обележених Дебисијевих „Би-